

Belgisch Middenveld vraagt Erkenning van de Palestijnse staat (24.8.11)

In een uitvoerige verklaring roepen tientallen organisaties van het maatschappelijk middenveld, ons land en de EU op om hun verantwoordelijkheden op te nemen en een sterke positie in te nemen door de Palestijnse staat te erkennen binnen de grenzen van vóór de oorlog in 1967, met Oost-Jeruzalem als hoofdstad. Wij publiceren de volledige tekst en de lijst van ondertekenaars.

Op 24 september 2010 stelde de Amerikaanse president Barack Obama in de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties voor om 'volgend jaar terug te komen met een akkoord dat een nieuwe lidstaat aan de Verenigde Naties zou toevoegen: een onafhankelijke en soevereine Palestijnse staat die in vrede met Israël leeft.' Binnenkort komt de Algemene Vergadering opnieuw samen maar ondertussen is het perspectief op een onderhandeld akkoord verdwenen.

Op 15 april was er een bijeenkomst van het Kwartet (Verenigde Staten, EU, Rusland en VN)gepland om het vredesproces nieuw leven in te blazen. Gezien het onvermogen van de Verenigde Staten om druk op Israël uit te oefenen zodat het akkoord gaat met de minimumvereisten voor het hervatten van de onderhandelingen (met name het bevriezen van de nederzettingenpolitiek en een duidelijke agenda over de finale status vragen: grenzen en soevereiniteit, Jeruzalem, vluchtelingen, water en veiligheid), wilden Groot-Brittannië, Frankrijk en Duitsland een krachtig standpunt tegen de kolonisatie te formuleren. De VS

lieten de vergadering uiteindelijk annuleren met als enige verklaring dat 'het niet het juiste moment was'. Het waren ook de VS die zich in februari in de VN-Veiligheidsraad verzetten tegen een resolutie die de kolonisatie veroordeelde. De VS rechtvaardigen hun veto met het feit dat enkel een onderhandelde oplossing een einde kan maken aan het conflict.

Doordat de onderhandelingen steeds opnieuw werden uitgesteld, kon Israël bovendien zijn intensieve nederzettingenpolitiek in de bezette Palestijnse gebieden ongestraft blijven uitbreiden.

In een regio waar zoveel verandert, is een oplossing voor het Israëlisch-Palestijns conflict vandaag een absolute noodzaak. Sinds het Kwartet in 2002 de Routekaart lanceerde, leverde het vredesproces, dat talloze malen werd heropgestart, geen enkel tastbaar resultaat op.

Vandaag lijkt de erkenning van de Palestijnse staat het meest wijze alternatief.

Enerzijds wordt deze maatregel sinds enkele maanden ondersteund door aanzienlijke diplomatieke inspanningen van de Palestijnse Autoriteit. Verschillende Latijns-Amerikaanse landen erkennen Palestina nu al als 'een vrije en onafhankelijke staat binnen de grenzen van 1967'. Daarnaast zijn er nog de 94 landen die de Palestijnse staat al in 1988 erkennen sinds de onafhankelijkheidsverklaring door de Palestijnse Raad in Algiers. Onder hen zijn 9 staten lid van de EU (Oostenrijk, Bulgarije, Cyprus, Tsjechië, Hongarije, Malta, Polen, Roemenië en Slovakije).

Anderzijds zou Palestina, door het als staat te erkennen, de toegang krijgen tot alle instrumenten van de internationale gemeenschap. Bovendien zou de Palestijnse staat bogen op erkende grenzen (de wapenstilstandsgrens van 1949, ook wel de Groene Lijn genoemd). Zo zou over meer instrumenten beschikken om te weerstaan aan de druk van Israël om de nederzettingen in Oost-Jeruzalem en op de Westoever te behouden.

Met het oog op een duurzame vrede in het Midden-Oosten is het bovendien een illusie om te denken dat een politiek verzwakt Palestina een voordeel kan zijn voor de vrede. Het is enkel door de soevereiniteit van Palestina te erkennen en door de politieke autoriteiten de kans te geven om het spel op gelijke voet met Israël te spelen dat er een rechtvaardige en aanvaardbare vrede in de regio kan komen.

Om al die redenen roepen wij, organisaties van het maatschappelijk middenveld in België, ons land en de EU op om hun verantwoordelijkheden op te nemen en een sterke positie in te

nemen door de Palestijnse staat te erkennen binnen de grenzen van vóór de oorlog in 1967, met Oost-Jeruzalem als hoofdstad.

Toch benadrukken we dat de erkenning van de Palestijnse staat geen doel op zich mag zijn. Ze moet noodzakelijkerwijs gepaard gaan met concrete maatregelen om Israël te brengen tot het respect van het internationaal recht en alle VN-resoluties die het recht op zelfbeschikking van het Palestijnse volk erkennen. De aanhoudende bezetting en kolonisatie, en de gevolgen hiervan, zouden immers een reële onafhankelijkheid in de weg staan en een leefbare Palestijnse staat in overeenkomst met de rechten van de mens en de democratische principes onmogelijk maken.

Ondertekend door:

11.11.11, ABVV/ FG TB, ACW, Amis du Monde diplomatique Belgique, Artistes contre le Mur asbl, Association Belgo-Palestinienne WB, Association Culturelle Joseph Jacquemotte, Broederlijk Delen, CNAPD, CNCD-11.11.11, CSPP – Ottignies, De Algemene Centrale ABVV, Etopia solidarité internationale – Watermael-Boitsfort, Femmes prévoyantes socialistes (FPS), Forum Nord Sud asbl, Fos -socialistische solidariteit, Génération Palestine Belgique, Hope-Espoir-Hoop, Intal, Justice et Paix, LEF-FGE, MOC, Parti communiste Wallonie-Bruxelles, Pax Christi Vlaanderen, Pax Christi Wallonie-Bruxelles, PJPO - Brabant Wallon, PJPO – Ittre, PJPO – Mazerine, PJPO – Nivelles, Présence et Action Culturelles – PAC, Service Civil International, Solidarité mondiale – Wereldsolidariteit, Solidarité Socialiste, UPJB, Vrede vzw.